

Асен Разцветников

Светулки

Ношта приспа навред човеците,
смири и зайците и меците,
и всички мънички души.
Прикотка тя дори звездичките,
покри им с облаци очичките
и ручеите заглуши.
Сноват сега едни светулките
и люшкат си в ношта качулките,

и святкат в съннения мрак,
и бдят със жълтите фенерчета –
запрени ли са всички зверчета,
завито ли е всичко пак.

Но щом далеч избий зорницата –
то всяка ще си свий свещицата,
ще спре под горските липи,
па ще си тури за възглавниче
издута пъпка от изтравниче
и ще въздъхне и заспи.

КРАЙ

© Асен Разцветников

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12291>]